

кой-то отбѣгнува пагубно-то блистаніе нагордостьта, и послѣдува добродѣтельны-те должности, и не чини тщесланіе. Нека си добръ безъ да ся казувашь; и разуменъ безъ свидѣтельство. За да ся обхождашь добръ, имашь ли потреба да знаять други-те твои-те добродѣтели, и да тя хвалятъ? Добродѣтель-та коя сама себе си хвастае е почти порокъ. Всякій челоуѣкъ ся благодари да възвышава смиреннаго, и да смирява онаго, кой ся възвышава. За да получишь почтеніе и честь, буди за нихъ достойнъ. Покажи по вече смиренномудіе-то си нежели естественны-те си дарбы. Когда придобьешъ нѣкое преимущество, не го сѣкай голѣмо нѣщо. По вече любимъ смиренно-то неучено дѣте, нежели онова кое-то за мало си ученіе ся горди. Когда единъ ученъ стане достойнъ да сочини едно изрядно списаніе, ако желае да го похвалятъ нека го украшава и кичи съ смиренномудріе, челоуѣцы-те не даватъ на смиренномудріе оно що мѣза на достоинство-то. Не ся возносяй никогда за що имашь много духъ, понеже това е извѣстный знакъ на го-голема глупость. Оный кой-то знае или учи по вече отъ други-те, треба да оцѣнява мало себе си, за да го оцѣняватъ. Внимаи да не ся приструвашь никогда че искашь да покажешъ високоуміе-то си; за що-то ще повдигнешъ ненависть-та на други-те. Суди съ жестокость духа си. Не ся хвали за ония що си сторилъ, и за ония що имашь должность да